

(fredag på forsiden)

Europas glemte slaver

5 Titusindvis af mænd og kvinder er solgt som slaver til fysisk arbejde i EU. Dagligt bliver de tvunget til at arbejde på byggepladser, landbrug og i private hjem.

10 *Af Michael Møller Petersen og Søren Springborg*

Fire måneder på en byggeplads i Berlin uden løn, men med trusler og vold blev til sidst for meget. 32-årige Taras Matvienko begyndte at
15 råbe ad den tyske bygherre og ville tage fat i ham. Men så langt nåede han aldrig, for fire vagter overfaldt ham hurtigt og slog ham ned. Nu var han ikke længere i tvivl. Han var blevet solgt som billig arbejdskraft.

20 Taras Matvienko er en af de titusindvis af fattige østeuropæiske mænd og kvinder, der hvert år lader sig lokke til EU i håbet om at forbedre livet for sig selv og deres familie. Men virkeligheden er, at de er blevet købt af
25 kyniske bagmænd, der sælger dem til arbejdsgivere, som nyder godt af den billige arbejdskraft.

Mens fokus i Europa hidtil har været på kvindehandel til prostitution og underbetalte
30 østarbejdere, har handlen med mennesker til fysisk arbejde udviklet sig til en milliardforretning uden for offentlighedens

søgelys. En forretning, der dagligt skaber nye slaver. Sådan lyder kritikken fra en
35 række internationale organisationer og eksperter.

- Folk bliver hver dag solgt og arbejder i op til 18 timer i træk, uden løn og under farlige forhold i EU. Vores seneste
40 vurdering er, at 190.000 mennesker er ofre for menneskehandel i EU, og cirka en fjerdedel er til fysisk arbejde, lyder det fra Roger Plant, chef for bekæmpelse af menneskehandel i FN's Internationale
45 Arbejderorganisation (ILO).

Den vurdering betyder, at op imod 50.000 mænd og kvinder er ofre for menneskehandel til fysisk arbejde i EU.

50 **Få ofre identificeres**

Ofrene arbejder typisk i det skjulte på landbrug, byggepladser eller bag lukkede døre i private hjem som hushjælp. Det gør det svært for politiet at finde dem.

55 - De prostituerede er langt mere synlige i gadebilledet i de europæiske storbyer. Men vi er begyndt at se flere sager om handel med mennesker til fysisk arbejde, siger Steve Harvey, chef for afdelingen for
60 bekæmpelse af menneskehandel i Europol, det europæiske politisamarbejde.

Hvor mange ofre, der findes på europæisk plan, er der endnu ingen præcise tal for. Og

selv om politiet er begyndt at opdage flere, er
65 man stadig langt fra at finde alle.

- Jeg vil anslå, at myndighederne i Europa
kun identificerer cirka fem procent af ofrene,
fortæller Christine van den Anker, doktor i
politisk videnskab og ekspert i moderne
70 slaveri ved Birmingham Universitet i
England.

Danmark rustet sig

I Danmark har man indtil videre kun set
75 sager, der handler om snyd og underbetaling
af østarbejdere. Der er ikke identificeret
nogen ofre for menneskehandel til fysisk
arbejde, men det er måske kun et spørgsmål
om tid, vurderer social- og
80 ligestillingsminister, Eva Kjer Hansen (V).

Derfor har hun i regeringens kommende
handlingsplan mod menneskehandel udvidet
definitionen af handel med mennesker til også
at omfatte fysisk arbejde.

85 - Det anser jeg desværre for nødvendigt,
fordi den internationale udvikling har vist, at
handel med mennesker til andet end
prostitution er et stigende problem. Jeg kan
ikke udelukke, at vi i Danmark vil se handel
90 med mennesker til for eksempel
tvangsarbejde, udtaler Eva Kjer Hansen.

LÆS TARAS MATVIENKOS HISTORIE
GLOBAL BAGGRUND SIDE 6

(Fredag, inde i avisen)

Solgt som slave i Berlin

- 5 Slavehandel til fysisk arbejde i Europa er en milliardforretning. Alligevel er problemet vokset i stilhed, for ofrene tør sjældent protestere, og mange europæere nyder godt af deres slid.
- 10
- Af Michael Møller Petersen og Søren Springborg*
- Slagene ramte hårdt og fik ham til at falde. Alligevel stoppede de ikke, de fire tyske
- 15 vagter. Selv om han var en kraftigt bygget mand med stærke hænder, var de for mange. Deres spark fortsatte, upåvirkede af hans stemmes bøn om nåde. Især blev hans venstre ben ramt, og smerten fór som stød op i hans
- 20 hoved. I dag husker han det som om, han netop der, opslugt af smerterne fandt ud af, at hans situation var helt gal. Dér forstod han, at han var blevet solgt. Solgt som billig arbejdskraft til en tysk bygherre i Berliner-
- 25 forstaden Potsdam. Og nu lå han på jorden og blev overdænget af spark, fordi han havde nægtet at følge chefens ordrer. Han kunne kun se en mulighed – at flygte til hjemlandet Ukraine.
- 30 Som mange af sine landsmænd drømte den dengang 32-årige Taras Matvienko om et bedre liv for sig selv og sin familie. Det var

derfor, han et halvt år forinden havde forladt sin hjemby Ternopil i det vestlige

35 Ukraine. Lave lønninger og høj arbejdsløshed betød, at det ville være svært at skabe et godt hjem for sin fireårige søn og hjemmegående kone, hvis han fortsatte med sit arbejde i Ukraine. De

40 cirka 650 kroner, han tjente om måneden som tømrer, rakte ikke langt. Familiens toværelses lejlighed var for lille og udgifterne for store.

Derfor var det fristende at slå til, da han

45 fik tilbud om at komme til Tyskland og arbejde i en periode. Kvinden bag tilbuddet lovede ham op til 2.000 euro om måneden i løn. Hun var ukrainer, men tysk gift, så hun kendte til forholdene i

50 begge lande og virkede troværdig, da hun kom til Ternopil for at skaffe arbejdere til Tyskland.

Taras vidste ikke noget om landet, men han havde hørt, at befolkningen var

55 venlig, og han kendte flere mænd fra sin by, der havde tjent penge der. Så selv om han fik at vide, at han skulle betale kvinden 1.000 euro tilbage, når han havde fået sin første månedsløn, takkede han ja.

60 Betalingen skulle blandt andet dække hendes arbejde med at skaffe visum og busbilletten til Berlin.

Men i virkeligheden kalkulerede kvinden med en langt højere fortjeneste

65 end de 1.000 euro. I virkeligheden var hun
ude på at sælge ham, så snart han kom til
Tyskland. Det var Taras dog uvidende om, da
han sagde farvel til sin kone og søn. Det
70 skulle blive sidste gang i et halvt år, at Taras
talte med sin familie som en fri mand.

Håb fører til fangenskab

Hvert år må titusindvis af især østeuropæiske
mænd og kvinder se sig selv lokket, snydt og
75 fanget som slaver i EU. Lokket af løfter om
lønninger, der langt overstiger, hvad de kan
tjene i deres hjemlande. Snydt af grådige
bagmænd, der øjner chancen for en stor profit
ved at overtale dem til at rejse til lande som
80 Polen, Italien, Tyskland og Tjekkiet. Fanget
af arbejdsgivere, der uden skrupler aftager
ofrene og tvinger dem til at udføre arbejde
uden løn og under trusler på byggepladser,
landbrug og i private hjem.

85 - Der er ingen tvivl om, at det her er et både
overordentligt aktuelt og omfattende problem
i Europa. Det har været overset af alle, af
politi, politikere, befolkningen, men også af
os, der arbejder med at bekæmpe

90 menneskehandel til dagligt, siger Richard
Danziger, direktør for bekæmpelse af
menneskehandel i den globale
interesseorganisation, International
Organisation for Migration (IOM).

95 Mange østeuropæere har held til at komme
til EU på enten legal eller illegal vis, hvor de

arbejder i lavtlønnede job. En lav løn for
en EU-borger er nemlig ikke
nødvendigvis en lav løn for en ukrainer,
100 hvor den gennemsnitlige årsindkomst er
cirka 8.850 kroner.

Men ikke alle er så heldige at finde et
betalt arbejde.

Roger Plant, chef for bekæmpelse af
105 menneskehandel i FN's Internationale
Arbejderorganisation (ILO) vurderer, at
190.000 mænd og kvinder er ofre for
menneskehandel i EU, hvor en fjerdedel
er ofre til fysisk arbejde. Altså op imod
110 50.000 mennesker. Eller måske endda
endnu flere:

- Jeg vil sige, at en konservativ
vurdering er, at mellem 50.000 og 70.000
mænd og kvinder er ofre for
115 menneskehandel til fysisk arbejde i EU,
og der er sandsynligvis langt flere, siger
Kevin Bales, der er professor i sociologi
ved Roehampton Universitet i London,
rådgiver for FN inden for menneskehandel
120 og præsident for ngo'en 'Free the Slaves'.

Forveksles med indvandrere

På trods af de mange ofre har der kun
været meget lidt fokus på handlen med
125 mennesker til fysisk arbejde.

- Handel med mennesker til fysisk
arbejde er knap så sensationspræget som
kvindehandel til prostitution. Derudover

forveksler man tit ofrene for menneskehandel
130 til fysisk arbejde med illegale indvandrere,
som mange har et negativt syn på, siger
Christine van den Anker, doktor i politisk
videnskab og ekspert i moderne slaveri ved
Birmingham Universitet i England.

135 Hun er desuden bekymret over, at der er for
lidt viden på området.

- Vi mangler præcise og fyldestgørende tal
over problemets omfang, men det er i sagens
natur uhyggeligt svært, for vi har at gøre med
140 en kriminalitetsform, der trives i det skjulte.
Desuden står ofrene sjældent frem, enten af
frygt for repressalier eller skam eller måske
begge dele, siger Christine van den Anker.

145 **Det tyske politi tæsker jer**

En kontrakt så Taras aldrig, passet blev taget
fra ham kort tid efter, han ankom til Berlin, og
hver aften blev porten i det høje hegn rundt
om byggepladsen låst. Alligevel fattede han
150 ikke mistanke de første par måneder i den
tyske hovedstad. Det eneste, der undrede ham,
var, at den lovede månedsløn på 2.000 euro
ikke kom som planlagt. Kun 100 euro om
måneden blev det til. Penge, han kunne bruge
155 på cigaretter, som chefen havde med. Resten
af lønnen var på vej, lød det.

Taras' ankomst til Berlin havde ellers været
udramatisk. Kvinden, som han i forvejen
havde mødt i Ukraine, tog imod ham og de
160 andre ni ukrainske mænd, der havde været

med i bussen. De kørte igennem den tyske
hovedstad ud til forstaden Potsdam. For
Taras var det første gang, han var uden for
Ukraine bortset fra en tre-dags indkøbstur
165 til Polen otte år tidligere. Ellers havde han
tilbragt hele sit liv i Ternopil, en by med
cirka 250.000 indbyggere.

Arbejdet i Tyskland kendte han i
forvejen, renovering af en ejendom. Ikke
170 meget anderledes end det, han var vant til
at lave hjemme, men rammerne adskilte
sig meget fra forholdene i Ukraine. Ikke
kun var arbejdsdagene længere, fra 6
morgen til 21 – 22 om aftenen med en
175 kort frokostpause. Også fritiden var helt
anderledes, end han havde forventet.

Hver aften blev porten til byggepladsen
låst, og fire tyske vagter bevogtede
området. Officielt for at beskytte mod
180 indbrud. Samtidig inddrog chefen deres
pas den første dag. Det var helt normalt,
fortalte han, for han skulle bruge passene
til at skaffe arbejdstilladelserne. Men
indtil de var på plads, måtte mændene
185 ikke forlade pladsen. Gjorde de det,
risikerede de at blive anholdt af det tyske
politi, et politi som ifølge chefen var
korrupt og brutalt og ikke ville tøve med
at tæske dem. Det var en forklaring, som
190 Taras og de andre mænd accepterede, for
de kendte ikke noget til de tyske forhold,

og en korrupt politistyrke var ikke et nyt fænomen for dem.

På byggepladsen boede de i et skur på cirka 195 30 kvadratmeter. Skuret var udstyret med madrasser, et lille køkken, et toilet og bad.

Der var intet varmt vand, og den eneste varmekilde var en brændeovn. Men de havde udsigt til at tjene mange penge, og derfor gik 200 det an at bo primitivt, husker Taras.

De første par måneder forløb med, at mændene arbejdede 14 til 16 timer om dagen. Efter fyraften lavede de mad, læste og spillede kort. Om søndagen havde de fri, men intet at 205 lave, for de kunne ikke forlade pladsen.

Efterhånden som tiden gik, begyndte uroen at ulme. Efter to måneder var stemningen tæt på oprør; nu ville de have deres penge. Men chefen fik talt dem til ro, for lønnen var på 210 vej, og derudover ville de blive arresteret, hvis de forlod pladsen, sagde han.

Taras syntes dog ikke, at chefens forklaring lød overbevisende, og i de følgende måneder begyndte han at spare de 100 euro op, han fik 215 hver måned. Penge, der kunne være en hjælp, hvis den flugt, han var begyndt at overveje, skulle blive nødvendig.

Efter fire måneder bestemte han sig for at flygte. Det var her, da Taras for fjerde gang 220 fik at vide, at månedslønnen var forsinket, han fik nok. Højlydt begyndte han at råbe ad chefen og ville gribe fat i ham. Så langt nåede han aldrig, for hurtigt var vagterne på stedet

og slog ham ned. I dagene efter, mens han 225 kom sig over sine skader, begyndte en flugtplan at tage form i hans hoved.

Ligger under for bagmændene

Historien om kyniske bagmænd, der med 230 løgne og løfter får lokket pas og papirer fra deres arbejdere og derefter udnytter dem, er langt fra enestående. Det fortæller den tyske forsker i menneskehandel, Norbert Cyrus, der til daglig arbejder på 235 Oldenburg Universitet. I 2005 udarbejdede han en rapport om menneskehandel i Tyskland for ILO, hvor han blotlagde 49 ofres historier.

- At ofrene får et mindre beløb om 240 måneden, og at de er kommet frivilligt, gør dem ikke til underbetalte arbejdere. De er tvunget i en situation, hvor det er umuligt for dem at rejse og er derfor ofre for menneskehandel i ordets sande 245 betydning, fortæller Norbert Cyrus.

Uanset om mændene eller kvinderne er solgt til prostitution, tiggeri eller fysisk arbejde, er truslerne de samme og tjener samme formål: At få ofrene til at adlyde 250 og forhindre dem i at søge hjælp. I truslerne ligger nemlig, at man selv eller ens nærmeste familie vil blive straffet hårdt, hvis man går til politiet. Det gør det meget svært at få vidner i sager mod 255 bagmænd inden for menneskehandel.

Men ifølge det europæiske politisamarbejde, Europol, er der også en anden forklaring på, at der er så få sager med menneskehandel til fysisk arbejde.

260 - Det er ingen hemmelighed, at der har været sager i EU, hvor ofrene er blevet opfattet som illegale indvandrere, og derfor har politiet ikke behandlet det som en sag om menneskehandel, siger Steve Harvey, chef for
265 afdelingen for bekæmpelse af menneskehandel i Europol.

Milliarder på spil

Vanskeligheder med at skaffe vidner,
270 korrupte politikere og myndigheder i EU's nabolande og manglende evne til at skelne mellem illegale indvandrere og ofre for menneskehandel, er alt sammen med til at gøre menneskehandel til en god forretning.
275 Faktisk har bagmændene haft så meget ro, at blandt andet Europol i dag vurderer menneskehandel som helhed til at være den hurtigst voksende kriminalitetsform i Europa. Og det er en kriminalitetsform, der involverer
280 svimlende beløb. FBI anslår, at profitten af menneskehandel på verdensplan udgør 9,5 milliarder US dollar, mens ILO anslår den til 32 milliarder US dollar, hvoraf halvdelen hentes hjem i de industrialiserede lande.
285 Derfor må man gå andre veje for at bekæmpe handlen med mennesker, mener Christine van den Anker, doktor i politisk

videnskab og ekspert i moderne slaveri ved Birmingham Universitet i England.

290 - Der findes enorme økonomiske interesser i at få billig arbejdskraft til EU. Det bør vi erkende og så arbejde for at sikre udenlandsk arbejdskraft gode immigrationsmuligheder, rimelige
295 arbejdsvilkår og en hæderlig minimumsbetaling. Hvis vi gennemfører det, vil vi fjerne grundlaget for menneskehandlerne, siger hun.

300 Flugten og vreden

Hegnet var cirka tre meter højt. Taras vidste, at vagterne var mest trætte og uopmærksomme ved tre-tiden om natten. I ly af mørket klatrede han over hegnet. Fri
305 for første gang i et halvt år. Men, som han husker det i dag, følte han ingen glæde, kun angst og skuffelse. Angst for at blive taget af det tyske politi. Skuffelse, da han havde indset, at han aldrig ville få sin løn.
310 Han fik fat i en taxi, der kørte ham til banegården. Hans mål var Polen. Han var overbevist om, at når først han var på polsk jord, kunne han lade sig anholde og være sikker på, at det polske politi ville
315 sende ham hjem til Ukraine.

Tanken om at melde den tyske chef og den ukrainske kvinde strejfede ham ikke. For hun vidste, hvor hans familie boede, og hvis det blev til en politisag, var han

320 bange for, at bagmændene ville forfølge hans familie.

Uden pas var det umuligt at krydse grænsen til Polen lovligt. På byggepladsen havde en af de andre ukrainere talt om, at man kunne
325 bestikke de polske taxichauffører og så blive smuglet over grænsen. Det krævede blot, at man ventede, til en polsk taxi dukkede op ved togstationen ved grænsen. Historien viste sig at være rigtig. For 200 euro ville en polsk
330 chauffør smugle ham over om natten, hvor de tyske grænsevagter var uopmærksomme, og hvor den polske grænsevagt kunne bestikkes til at kigge den anden vej.

Næste morgen i Polen meldte han sig hos
335 politiet. Sagde, at han var fra Ukraine, men at han intet pas havde. Polakkerne var skeptiske over for hans historie, men han fortalte dem ikke, at han havde været i Tyskland. Efter tre dage i arresten blev han sendt med et tog til
340 Ukraine.

I dag, fire år senere, sidder den nu 36-årige Taras og fortæller sin historie med lavmælt stemme. Når samtalen falder på de tæsk, han fik af de tyske vagter, tager han sig til benet og lægger ansigtet i alvorlige folder. Siden
345 overfaldet har han døjet med store smerter i benet. Det er en fysisk skavank, han sandsynligvis må leve med resten af livet, men alligevel er han i dag i stand til at arbejde
350 som tømrer igen.

Hjemkomsten fra Tyskland fortæller han om i et højere toneleje end resten af historien. Fortæller om, hvordan konen græd af glæde, da han kom hjem og om,
355 hvordan forældrene ikke bebrejdede ham, at han var blevet snydt, men bare var glade for, at han havde overlevet.

Hans familie ved i dag alt om hans oplevelser i Tyskland. Men derudover er
360 det kun en lokal organisation, der arbejder med at hjælpe hjemvendte ofre for menneskehandel, der kender sandheden. Det er for pinligt at fortælle til vennerne, der regner med, at han havde et godt
365 ophold i Tyskland, og at han kom hjem med mange penge.

Oplevelsen i Tyskland har han lagt bag sig. Han har aldrig fortalt det til politiet, for han frygter stadig for, hvad
370 konsekvenserne af en anmeldelse vil være. Men han ved godt, hvordan han vil reagere, hvis han en dag mødte kvinden, der i sin tid lokkede ham til Tyskland.

- Hvis hun dukkede op her på gaden i
375 dag, ville jeg tvinge hende til at gå barfodet hele vejen hjem til Tyskland. Jeg er utrolig vred på hende, og det plager mig, at både hun og min chef i Tyskland er sluppet godt fra at behandle andre
380 mennesker sådan, siger Taras.

DEFINITION AF MENNESKEHANDEL:

385 - FN's såkaldte Palermo-protokol fra 2000

definerer menneskehandel således:

- 'Ved »menneskehandel« forstår det at rekruttere,
transportere eller overføre en person, holde en

390 person skjult eller modtage en person ved brug af
magt eller trusler om magtanvendelse eller anden
form for tvang, bortførelse, bedrageri eller
misbrug af magt eller udnyttelse af en sårbar
stilling eller ydelse eller modtagelse af betaling

395 eller fordele for at opnå samtykke fra en person,
der har myndighed over en anden person, med det
formål at udnytte vedkommende.'

Palermo-protokollen, artikel 3.

400 - I Danmark er strafferammen for handel med
mennesker op til otte år.

*Taras Matvienko er et opdigtet navn. Hans rigtige
navn er redaktionen bekendt.*

405

(Lørdag, inde i avisen, historie 1)

Dansk politi nedtoner slaveproblem

- 5 Selv om det fra international side vurderes, at der kan være salg af mennesker til fysisk arbejde i Danmark, afviser politiet, at det finder sted.
- 10 Af Michael Møller Petersen og Søren Springborg
- Cirka 50.000 mænd og kvinder. Så mange ofre for menneskehandel til fysisk arbejde vurderer FN's Internationale Arbejderorganisation, at der findes i EU. Endnu er der ikke fundet nogle tilfælde i Danmark, men grov underbetaling af polakker, og huslejer, der sluger det meste af østarbejdernes løn, er blevet afsløret.
- 20 Samtidig har man i Tyskland set flere eksempler på menneskehandel til fysisk arbejde, og en rapport fra FN udråbte i april 2006 Danmark som et højrisiko destinationsland for ofre for menneskehandel.
- 25 Alligevel mener det danske politi ikke, at denne form for udnyttelse finder sted i Danmark.
- Jeg tror, vi har for meget styr på forholdene i vores samfund til, at det kan
- 30 betale sig for bagmændene. Vi har ikke kendskab til det, men hvis det kommer, må vi se, hvad vi kan gøre. Vi forebygger ikke, som

- det er i dag, siger Karsten Mariusen, vicekriminalkommissær og leder af
- 35 monitoreringen af menneskehandel i Rigspolitiets Nationale Efterforskningscenter.
- Den vurdering giver Christine van den Anker, doktor i politisk videnskab og
- 40 ekspert i moderne slavehandel ved Birmingham Universitet, ikke meget for.
- At man ikke har fundet ofre for menneskehandel til fysisk arbejde, er langt fra ensbetydende med, at de ikke er der.
- 45 Måske kigger det danske politi ikke de rigtige steder, siger hun.

Skuffet over politiet

- Hverken Institut for Menneskerettigheder
- 50 eller fagforeningen 3F kender til eksempler på ofre for denne form for menneskehandel i Danmark, men vurderer, at de godt kunne være her. Derfor efterlyser 3F en bedre indsats fra politiets side.
- 55 - Hvis problemet er i Tyskland, kan det også være i Danmark. Jeg er skuffet over, at politiet ikke kigger mere aktivt efter det, men det handler selvfølgelig om ressourcer, siger Sune Bøgh, international
- 60 sekretær i 3F.
- Hos politiet mener man dog ikke, at der er grund til at opprioritere indsatsen på området.

- Menneskehandel er allerede et højt

65 prioriteret område i Danmark, men vi har kun
set handel med prostitution for øje. Danskere
er meget retsbevidste og hvis de så, at naboen
brugte slaver, ville de indberette det til os,
siger Karsten Mariusen.

70 Justitsminister, Lene Espersen (K), er enig i
denne holdning. I efteråret 2006 fremlagde
hun sammen med Rigspolitichefen en ny
handlingsplan, der primært fokuserer på
kvindehandel til prostitution.

75 - Det er Rigspolitiets erfaring, at udnyttelse
af kvinder til prostitution udgør det
væsentligste problem i praksis, når vi taler om
menneskehandel, udtaler hun.

Politiets og justitsministerens holdning

80 stiller dog ikke formanden for Folketingets
Retsudvalg, Peter Skaarup (DF), tilfreds:

- Jeg kunne godt mistænke, at der allerede
findes ofre i Danmark. Jeg vil klart opfordre
politiet til at opprioritere indsatsen mod denne

85 kriminalitetsform, så de bliver bedre til at
identificere ofre, siger han.

LÆS 'BLANDT LUKSUSBILER OG
HESTEVOGNE' SIDE 7

(Lørdag, inde i avisen, historie 2)

Blandt luksusbiler og hestevogne

5 Ukraine var en af de mest frugtbare og vigtigste delstater i det tidligere Sovjetunionen. I dag er landet præget af stor ulighed, korruption og er blevet storleverandør af ofre for
10 menneskehandel.

Af Michael Møller Petersen og Søren Springborg

Prisen er ikke nævnt i udstillingsvinduet på
15 første etage, og den unge mandlige ekspedient i et sort, tætsiddende jakkesæt taler kun ukrainsk. Han skriver beløbet ned på et stykke papir. 30.000 US dollar. Men så får man også en Vertu mobiltelefon i enten 18 karat guld,
20 hvidguld eller i platin. På femte og øverste etage glimter flere schweiziske ure til cirka 250.000 kroner stykket tæt på Versace-forretningen og butikken, der udlejer eksklusive speedbåde.

25 Der er kun få kunder i det luksuriøse stormagasin Arena City, der ligger i centrum af Kiev, hovedstaden i Ukraine. Men det er kunder med penge. Lokale kunder, der er en del af Ukraines nyrige elite i et land, der indtil
30 1991 var en del af det sovjetiske imperium.

En lille kilometer derfra holder to Bentleyer foran Justitsministeriet og endnu én tæt derpå.

Alle funklende nye. To af bilerne er sorte, den tredje er malet pink og lilla og har et
35 brølende tigerhoved på hver side. En bil, der koster cirka to millioner kroner i det afgifts-lave Ukraine, hvor befolkningen ifølge Verdensbanken har en gennemsnitlig årsindtægt på under 9.000
40 kroner.

En indtægt, der er så lav, at mange fristes til at rejse til udlandet, men det er dog langt fra uden risiko. Ukraine er et af de lande fra det tidligere Sovjetunionen,
45 hvor flest mænd og kvinder ender som ofre for menneskehandel på deres vej til blandt andet EU.

Det er dog sjældent borgerne i det velstående Kiev, der ender som ofre. Her
50 er bygningerne nyrenoverede, og en almindelig central lejlighed på 85 kvadratmeter koster cirka 4.000 US dollar om måneden i husleje.

- Der er rigtig mange penge i Kiev, men
55 det afspejler slet ikke livet for de mange fattige, der lever på landet. Men korruption er næsten et lige så stort problem som fattigdom, især i sundheds-, uddannelses- og retssystemet. Politiet og
60 politikerne kan heller ikke sige sig fri, siger Yulia Tyshencko, politolog ved det Ukrainske Center for Uafhængig Politisk Research.

65 Ustabil situation

Arealmæssigt er Ukraine Europas næststørste land efter Rusland og har en geografisk vigtig placering mellem Sortehavet, Rusland og EU-

70 landene Ungarn, Polen, Rumænien og
for lidt over to år siden, da den Orange
Revolution førte til regeringens afgang.

Men hverdagen er nu ved at indfinde sig i
Ukraine. Selv om valget til parlamentet i 2006

75 for første gang i nationens historie blev
anerkendt som demokratisk, er landet ustabil,
både politisk og økonomisk. Præsidenten
kigger mod EU, men premierministeren har
øjnene rettet mod Rusland, og regeringen har
80 endnu ikke vedtaget et program, der skal
gennemføre de ventede og lovede reformer.
Derfor er der ikke umiddelbart udsigt til en
forbedring af levestandarden for den
ukrainske befolkning.

85 - Handel med mennesker sker ofte i lande,
der er i en overgangsfase. Folk er blevet
frataget deres tidligere levestandard og har
svært ved at få et ordentligt betalt arbejde,
hvis de overhovedet kan få et. Så der er et
90 naturligt behov for at søge andre steder hen,
og det skaber rum for menneskehandlerne,
siger Hlib Yasnytsky, der arbejder med at
bekæmpe menneskehandel i Ukraine for
Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i
95 Europa (OSCE).

Revolutionerende ny viden

En endnu ikke offentliggjort undersøgelse
om menneskehandel til fysisk arbejde fra
100 den Internationale Organisation for
Migration (IOM) i Kiev vidner om, at der
er brug for at opprioritere indsatsen på
området.

- Undersøgelsen tyder faktisk på, at
105 menneskehandel til fysisk arbejde er et tre
til fire gange større problem i Ukraine
end handel til prostitution, og at op mod
40 procent af ofrene er mænd. Det er
titusindvis af ofre, og det kan vise sig at
110 være revolutionerende ny viden. Tidligere
har menneskehandel været synonym med
prostitution og kvindehandel, men nu har
vi fået øjnene op for, at der er en anden
side også, siger svenske Fredric Larsson,
115 der er chef for IOM Ukraines afdeling for
bekæmpelse af menneskehandel.

Præcis, hvor mange mennesker det
drejer sig om, kan han endnu ikke sige
med sikkerhed, men langt de fleste er
120 uidentificerede, da de ikke søger hjælp.

Nogle af ofrene er højtuddannede og
søger arbejde udenlands, hvor de kan
tjene mere som opvasker eller
konstruktionsarbejder end som læge i
125 Ukraine. Men efterhånden ved de
højtuddannede i byerne godt, at
menneskehandel eksisterer. Derfor
kommer de fleste ofre fra landsbyer rundt

om i Ukraine, hvor opmærksomheden og
130 information om den mulige fare ved at rejse
ud kan have svært ved at trænge igennem. Her
er der meget langt mellem
internetopkoblingerne, og udbuddet af radio
og tv-kanaler er sparsomt.

135

Enhver må klare sig selv

Det er december, og sneen burde være faldet
tungt og have lagt sig i dynger over de nøgne
marker. Men solen skinner, og himlen er blå.

140 Det er en arbejdsdag for 50-årige Petro
Grygrovich i landsbyen Vylykiy Kunyets i det
vestlige Ukraine.

Han har smøget ærmerne op og går uden
jakke. Trækker i seletøjet og får sin hest til at
145 arbejde endnu hårdere med ploven. Her er
ingen dyre mobiltelefoner eller ure, og Kievs
Bentleyer er erstattet af hestevogne og
Lada'er, der fragter både mennesker og gods
frem og tilbage mellem de små landsbyer.

150 Petro Grygrovich har ikke råd til en traktor.
Han dyrker rødbeder, kartofler, hvidkål og
gulerødder på sit lille stykke jord, og ved
landevejen sælger han vinteræbler i en spand.
Jordstykket ligger foran det lille hus, hvor han
155 bor sammen med sin kone, som han har tre
voksne børn med. Ænder og høns går frit, og
lyden af hanegal blander sig med hestens
prusten.

Ligesom sin kone har han ikke noget
160 arbejde, så salget af deres afgrøder og æg

udgør sammen med lidt hjælp fra staten
familiens eksistensgrundlag. Han har boet
her hele sit liv og overtog jorden efter
sine forældre.

165 - I dag må enhver klare sig selv, men
det er svært. I Sovjettiden var der arbejde
på de store statsgårde, men det er fortid
nu. Livet er hårdt, og vi må arbejde fra
morgen til aften for at klare os, siger
170 Petro Grygrovich.

Han kender flere mennesker fra sin
landsby, der er rejst til udlandet for at
arbejde. Til lande som Italien, Spanien og
Portugal, men han ved ikke, hvordan de
175 er kommet af sted, eller hvor længe de
skal være væk. Han ved kun, at de er
taget af sted for at tjene penge, men han
vil ikke selv rejse, for han føler sig for
gammel.

180

Børn uden forældre

Det er sandsynligt, at nogle af Petro
Grygrovichs bekendte fra landsbyen er
ofre for menneskehandel. Det vestlige
185 Ukraine er det område i landet, hvorfra
flest mennesker emigrerer til udlandet, og
hvor mange ofre kommer fra.

Arbejdsministeriets regionsafdeling i
Ternopil i Vestukraine lavede en
190 undersøgelse i 2006 blandt skoleelever
mellem 12-16 år. Her viste det sig, at
hver fjerde elev havde mindst en

forældre, der arbejdede i udlandet. Nogle var af sted i flere år.

195 - Vi blev meget chokerede over, at tallet var så højt. Men denne region har det laveste lønniveau i hele Ukraine, og det får folk til at søge til udlandet for at arbejde, så de kan forbedre forholdene for deres familier. Det
200 betyder, at vi mister masser af god arbejdskraft, siger Boris Dovzhuk, direktør for afdelingen i Ternopil.

De fleste af disse mænd og kvinder opholder sig ifølge Boris Dovzhuk illegalt i
205 lande som Polen, Rusland, Tjekkiet, Spanien, Italien og Tyskland. Størstedelen oplever ingen eller kun få problemer og sender penge hjem som planlagt. Penge, der er med til at opbygge middelklassen, men ikke alle er så
210 heldige.

- Nogle ender som ofre for menneskehandel. Det er afgørende, at vi får hævet lønniveauet, for det vil reducere migrationen kraftigt, selv om vi nok aldrig
215 kan stoppe den helt, siger Boris Dovzhuk.

UKRAINE:

Præsident: Viktor Jusjtjenko

Premierminister: Viktor Janukovitj

220 Indbyggere: 46,7 millioner

Vigtigste eksportvarer: Landbrugsvarer, militærudstyr, maskiner, metaller

Ukraine er omfattet af EU's naboskabspolitik, der støtter udviklingen af landet gennem reformer.

225 *Kilde: Det Danske Udenrigsministerium*

(Mandag, inde i avisen, historie 1)

Muren om EU

5 Rygtet om velbetalte job i EU har spredt sig blandt fattige borgere i det tidligere Sovjet. Men det europæiske arbejdsmarked er lukket land for de fleste. Det giver fast arbejde til
10 menneskehandlerne.

Af Michael Møller Petersen og Søren Springborg

Køen til ambassadens indgang slanger sig ned
15 ad trappen og ud på gaden. Over de ventende ukrainere blafrer Dannebrog. Synet er det samme hver dag foran de forskellige EU-ambassader i Ukraines hovedstad Kiev. Hundredvis af mænd og kvinder i den
20 arbejdsdygtige alder står i kø i håbet om at få et visum, så de kan rejse til EU for at arbejde.

Men det er langt fra let at komme til at tjene penge i Danmark eller i EU, hvis ens pas er udstedt i lande som Ukraine, Moldova eller
25 Rusland. Først skal man aflevere en ansøgning om arbejds- og opholdstilladelse hos ambassaden fra det land, man gerne vil til. Der skal være en erklæring om, at man er blevet tilbudt et job og et udkast til en
30 ansættelseskontrakt. Vel og mærke fra en tålmodig arbejdsgiver.

Typisk tager det mellem en og to måneder at få svar fra Udlændingesservice i Danmark på ansøgningen. For en
35 ukrainer vil svaret stort set altid være nej, for deres kvalifikationer vil sjældent sikre dem en arbejdstilladelse efter reglerne.

Og uden en arbejdstilladelse er EU lukket land, med mindre man vælger at
40 blive illegal indvandrer.

- Vi har opbygget en mur, der adskiller unionen fra dens nabolande. Det gør det stort set umuligt for folk uden for EU at komme hertil og arbejde lovligt, selv om
45 vi ofte har brug for deres billige arbejdskraft. Det er et paradoks, for dermed er vi selv med til at gøre dem til illegale indvandrere og tvinger dem ud i farlige situationer, hvor de let bliver ofre
50 for handel med mennesker, siger Eva Biaudet, særlig repræsentant i kampen mod menneskehandel for Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa.

55 Et fristende tilbud

Menneskehandlerne lover typisk de arbejdssøgende mænd og kvinder, at de kan skaffe dem ind i EU. For emigranterne, der kun kender lidt til
60 reglerne, virker det som et fristende tilbud. Men i virkeligheden er det eneste, bagmændene gør, at skaffe ofrene et almindeligt turistvisum. Et visum, der

ikke giver tilladelse til at arbejde, men kun til
65 et kort ophold. Det ved emigranterne dog
ikke, før det er for sent. På det tidspunkt er de
som regel alene og ulovligt i et land, de ikke
kender, måske frataget deres pas og gældsatte.
Her dukker tilbudet om et arbejde op. Et
70 arbejde, der viser sig at være slavearbejde.

- Når EU øger barriererne rundt om sine
grænser, skabes et marked for
menneskehandlens bagmænd, der kan tjene
stort både ved at få ofrene for
75 menneskehandel ind, men også ved at tvinge
illegale indvandrere, der allerede er her, til at
arbejde under slavelignende vilkår, siger
Roger Plant, chef for bekæmpelse af
menneskehandel i FN's Internationale
80 Arbejderorganisation.

Ingen lempelser

I Europa-Parlamentet vedtog man i november
sidste år en betænkning, der opfordrer
85 Europa-Kommissionen og medlemslandene til
at øge indsatsen mod menneskehandel.

Betænkningen taler blandt andet om en bedre
beskyttelse af ofrene og en øget koordinering
imellem de europæiske lande. Men den taler
90 ikke om at gøre EU's grænser mere åbne.

- Tiden er ikke moden til at lempe på
immigrationspolitikken. Men vi bør tage en
moralsk diskussion om, hvordan vi vil
behandle de mennesker, der kommer til EU
95 for at tage de job, vi ikke selv ønsker at

udføre. Det mindste, vi kan gøre, er at
sikre dem et minimum af rettigheder og
en løn på et anstændigt niveau, siger
Inger Segelström, ordførende for den
100 socialdemokratiske gruppe i Europa-
Parlamentet på spørgsmål om
menneskehandel.

Kristeligt Dagblad ville gerne have
hørt, hvordan EU-kommissær for retlige
105 anliggender, Franco Frattini, ser på EU's
immigrationsregler, men han har ikke
ønsket at medvirke.

(Mandag, inde i avisen, historie 2)

Bagmændenes metode

- 5 Handel med mennesker til fysisk arbejde er en organiseret kriminalitetsform, der går på tværs af landegrænser. Det udføres af sofistikerede netværk, hvor bagmændene arbejder professionelt og tjener milliarder af kroner.

Af Michael Møller Petersen og Søren Springborg

LEDER EFTER OFRE

- 15 Bagmændene tager typisk rundt i byer eller landsbyer i lande eller områder, der har høj arbejdsløshed og lav løn, og hvor mænd og kvinder er uvidende om faren. Men også veluddannede mennesker bliver ofre, da de bliver stillet i udsigt, at de kan tjene langt flere penge i Europa ved for eksempel at arbejde på en byggeplads end som læge i hjemlandet.

25 KONTAKT

- Med venlige samtaler og small talk kommer bagmændene i kontakt med deres ofre. De tilbyder velbetalte og tilsyneladende gode job i en begrænset periode. Ofrene får at vide, at de ikke skal tænke på pas eller visum, og at de kan rejse hjem, når de vil.

ORDNER PAPIRER

- Ofte er der ingen kontrakt på det kommende job, hvilket ikke er unormalt i ofrenes samfund, eller også er den skrevet på et fremmedsprog. Typisk skal ofrene betale mellem 1.000 og 2.000 euro for at få ordnet papirerne, penge de som regel må låne sig til. Mange rejser lovligt ind i EU på et turistvisum, der kan være ordnet gennem et rejsebureau, hvor enten rejseagenten selv eller hele bureauet er en del af det kriminelle netværk.

45

TRANSPORT

- Mændene og kvinderne transporteres med fly, bus eller på anden vis ad forskellige ruter til destinationslandet. Ruterne ændrer sig hele tiden. Flere rejser gerne sammen og har fået at vide, at de vil blive mødt af en person, når de kommer frem, som hjælper dem.

ARBEJDE

- 55 Når de kommer frem, bliver de på forskellig vis ført til deres chef. De får typisk taget deres pas, har ingen kontakt med myndighederne og kan ikke sproget. De tvinges til at arbejde i op til 16 timer i døgnet, ofte under farlige og miserable forhold.

TRUSLER

65 Ofrene trues med et barsk politi, der vil
sende dem hjem, hvis de flygter. Mange
holdes nede med både begrænset mad og
lægehjælp, trusler om tæsk mod dem selv
eller deres familie. Nogle får lidt penge til
70 fornødenheder, og nogle kvinder udnyttes
også seksuelt.

VIDERESALG

Det sker, at ofrene sælges videre, og
75 bagmændene dermed tjener endnu flere
penge på dem.

Kilde: IOM, ILO, FN, OSCE.

(Tirsdag, inde i avisen, historie 1)

Slaveri giver mærker for livet

5 De fleste ofre for menneskehandel til fysisk arbejde bliver kun udnyttet i en kort periode. Men konsekvenserne af et ødelagt helbred og en psykisk nedtur følger mange hele livet.

10

Af Michael Møller Petersen og Søren Springborg

Uanset hvor meget de hoster, hjælper det ikke. Deres lunger er ødelagte af at arbejde i støv
15 eller med kemiske opløsningsmidler uden beskyttelse. Andre må hos lægen høre den dystre sandhed, at deres lever er ødelagt, fordi de i månedsvi har fået en ensidig og usund kost. Rygproblemer, depressioner og post-traumatisk stress er hverdag for mange. Dertil
20 kommer bebrejdelser fra den nærmeste familie, skilsmisse og udstødelse af lokalsamfundet. Sådan ser situationen ofte ud for tidligere ofre for menneskehandel til fysisk
25 arbejde, der henvender sig for at få hjælp.

- Konsekvenserne hos ofrene er meget lig det, vi ser hos kvinder, der har været solgt til prostitution. De lider af psykiske problemer, er angste og har fysiske skader. Forskellen ligger
30 primært i, at de psykologiske traumer, som udgangspunkt er nemmere at behandle hos ofre, der har været solgt til fysisk arbejde end

hos ofre, der har været udsat for prostitution. Til gengæld er ofrene for
35 fysisk arbejde ofte hårdere ramte på deres fysik, fortæller Fredric Larsson, chef for den Internationale Organisation for Migrations (IOM) afdeling for bekæmpelse af menneskehandel i Kiev.

40

Tøver med at søge hjælp

Konsekvenserne er velundersøgt for kvinder, der har været solgt til prostitution. I 2006 lavede London School of Hygiene &
45 Tropical Medicine en undersøgelse, der omfattede 207 ofre. Den viste, at disse ofre har massive psykologiske og fysiske problemer i de første måneder, efter de er blevet fri, men at meget kan gøres med
50 hurtig hjælp. Med psykologisk rådgivning kan deres post-traumatiske stress og angstanfald bekæmpes, og hvis kvinderne får hjælp i tide, kan også mange af de kønssygdomme, de udsættes for, kureres
55 uden varige mén.

Anderledes ser det ud for ofrene, der er blevet solgt til fysisk arbejde. Erfaringen hos IOM i Kiev er, at disse ofre ofte
60 forværrer deres egne psykologiske traumer ved at vente længe med at søge hjælp.

- Vi har efterhånden fået informeret så meget om menneskehandel til prostitution, at det ikke længere er en skam at søge hjælp. Men fysisk arbejde har vi ikke talt

65 meget om, og samtidig er mange ofre mænd,
der ikke vil indrømme, hvad de har været
udsat for. Det rammer deres mandlige stolthed,
fortæller Fredric Larsson.

70 **Når mænd bliver ofre**

IOM Ukraine præsenterer senere i januar en
undersøgelse af, hvordan det påvirker mænd at
være solgt til fysisk arbejde. Det er den første
undersøgelse af sin art i Ukraine, og

75 statistikken taler sit tydelige sprog. Ud af de
73 undersøgte mænd lider 78 procent af
leverskader, stort set alle har rygproblemer, 36
procent har depressioner og 10 procent har
nerveproblemer. Derudover er halvdelen af
80 ofrene blevet skilt. En skilsmisse, der som
regel skyldes de forventninger, som kulturen i
Ukraine skaber.

- Der er en forventning om, at manden tjener
pengene og forsørger familien. Det gør

85 nederlaget for en mand, der har været offer for
menneskehandel, endnu større. Fordi han ikke
har tjent nogen penge, svigter han sin familie.
Det bebrejder konen ham, vennerne mobber
ham, og han kommer hurtigt i en situation,
90 hvor han er socialt isoleret, fortæller psykolog
hos IOM i Kiev, Ruslana Bezpacha, der er
forfatter til undersøgelsen.

Halvdelen af deltagerne i IOM Ukraines
undersøgelse lider stadig af psykiske og

95 fysiske problemer to år efter, de er blevet fri.

Alligevel mener Ruslana Bezpacha, at det
er muligt for ofrene at skabe sig et godt liv.

- Ud af de 73, der deltog i vores
undersøgelse, har seks fuldstændigt mistet

100 evnen til at arbejde. Det er seks for mange,
men det er alligevel positivt at se, at resten
har været i stand til igen at besidde et job.

Vi må oplyse mere, så ofrene ikke længere
forbinder det med tabu at søge hjælp, når de

105 kommer hjem, siger hun.

(Tirsdag, inde i avisen, afslutning på serien,
historie 2)

»Jeg var ikke et rigtigt menneske«

5

Hun drømte om at tjene hurtige penge. I stedet endte hun som offer for menneskehandel i Italien, hvor hun var underlagt en far og søns vilje.

10

Af Michael Møller Petersen og Søren Springborg

Hun hadede det. At skulle finde sig i den 81-årige mands opførsel, når hun badede ham.

15 Han puttede en finger i munden og suttede på den. Smilede sjofelt og trak forhåbningsfuldt fingeren ud og ind. Men den gamle mand fik aldrig sin vilje.

I begyndelsen var det okay at arbejde i huset i Rom, men hendes situation var blevet værre, som tiden gik. Han var blevet grov, kaldte hende for et svin og kastede glas og tallerkner efter hende, når han blev sur. Hun græd og følte sig ensom. Det var slet ikke sådan, hun havde forestillet sig, at det ville være, da hun forlod Ukraine for at arbejde i Italien.

Oksana Kovalchuk var 51 år dengang. I dag er det to og et halvt år siden, at hun skulle gøre alt, hvad den gamle mand krævede. Vaske tøj, lave mad, gøre rent, passe og pleje ham. Det havde hans søn sagt. Han boede der

ikke selv, og hun var alene med den gamle mand. Hun havde sit eget værelse i det store hus, der lå isoleret med et højt hegn omkring og med en låst port. Sønnen havde truet hende med, at hvis hun forsøgte at flygte og gå til politiet, ville hun blive arresteret og komme i fængsel. Og det italienske politi var barske. Men hun ville få mange penge for sit arbejde, 700 euro om måneden.

Sønnen havde taget hendes pas. Det var noget med hendes arbejdstilladelse, mere vidste hun ikke. Da hun efter et par måneder endnu en gang krævede sin løn, gik sandheden op for hende. Han svarede konsekvent, at hun skulle gøre, som han sagde. Han havde købt hende af en kvinde fra Moldova for 1.000 euro. Hun var hans ejendom, og pengene skulle hun arbejde af. Det var frygteligt. Nu vidste Oksana, hvordan det føltes at være en slave.

Men hendes situation skulle blive langt værre.

Uforståelig kontrakt

Oksana var kommet til Italien med bus. De havde været fem kvinder, alle skulle arbejde og tjene penge. Præcis, hvad arbejdet var, vidste hun ikke, men det var noget med børn eller ældre mennesker. Hun havde fået at vide, at der ville være en person, som ville skaffe hende det

65 endelige arbejde, så snart hun kom til Rom.
Tilbuddet var opstået gennem en venlig
kvinde, der var kommet til hendes hjemby
Ternopil i det vestlige Ukraine nogle måneder
tidligere. Et rejsebureau havde ordnet
70 papirerne og sørget for visum for 1.500 euro.
De penge, og lidt til den første tid, lånte hun
af nogle bekendte i overbevisning om, at hun
hurtigt kunne betale dem tilbage og spare
resten af sin løn op. Hun regnede med at være
75 væk i et års tid.

Kontrakten forstod hun ikke. Den var
skrevet på italiensk, men hun var ikke
betænkelig. Hun var arbejdsløs og kendte
flere, der havde tjent masser af penge i
80 udlandet, blandt andet hendes svigerinde, der
havde været i Napoli. Oksanas mand var død i
en drukneulykke, da hun var 28 år, og siden
havde hun levet som enke og selv opdraget
deres to børn. Nu ville hun gerne hjælpe dem
85 med at få bedre lejligheder til deres familier.

Udvalgt til ordrer

Men i Rom kom der ikke nogen og mødte de
fem kvinder. De var i en fremmed by, i et
90 fremmed land og kunne ikke tale sproget. De
ventede. Efter fire timer kom en kvinde hen
til dem, tilsyneladende tilfældigt, som talte
russisk. Hun var fra Moldova og fortalte, at
hun kunne skaffe dem et arbejde. Hun valgte
95 tre af kvinderne ud, inklusive Oksana, og
sammen kørte de i taxi til et landsted i

udkanten af byen. Her tog en mand på
cirka 50 år imod dem, som hurtigt traf sin
beslutning.

100 Den moldoviske kvinde sagde, at han
havde valgt Oksana. Hun skulle nu
arbejde for ham og passe hans far på 81
år. Hvad der skete med de andre kvinder,
vidste hun ikke, men hun var glad, for 700
105 euro om måneden var en høj løn for
hende. Manden talte en smule polsk, som
hun forstod lidt af. Det var ikke første
gang, han valgte en kvinde til at tage sig
af sin far.

110 Manden kørte hende til faderens hus, der
lå langt fra den nærmeste nabo. Inde i
huset ventede faderen, som ikke kunne gå,
da han manglede et ben.

Hun blev vist op på sit værelse og
115 sønnen sagde, at hun skulle gøre, hvad
hans far bad hende om. Den gamle mand
talte kun italiensk, men hun fik en ordbog
til hjælp, så hun kunne pege på de ord,
hun skulle bruge.

120 Selve arbejdet var let at udføre, men det
blev hurtigt psykisk hårdt at være der.
Hun havde ingen at tale med og var
ensom. Den gamle mand ville ofte have
mad eller drikke sent om aftenen eller om
125 natten. Han havde svært ved at sove og
kaldte på hende, når hun endelig var faldet
i søvn. Hun arbejdede hele tiden, op til 16
timer i døgnet, og havde ingen fridage.

Sønnen kom en gang om ugen med varer.
130 Efter tre uger fik hun lov til at ringe til sine
børn i Ukraine, men hun fortalte ikke, hvor
ked af det hun var. Hun ville ikke gøre dem
urolige og regnede stadig med at tjene godt på
sit ophold.

135 Oksana kunne ikke komme ud, var fanget
og indespærret i huset. Hun fortalte sønnen, at
hans far blev mere og mere grov, og at hun
var bange for ham, men han svarede, at hun
skulle gøre, som han forlangte. Og hun skulle
140 nok få sine penge.

Det skulle snart vise sig, at sønnen var langt
værre end sin far.

Sønnen holder fest

145 Oksana var ulykkelig over sit nye liv. Hun fik
ikke sin løn som lovet, og hun fortrød, at hun
var taget af sted. Det var svært at begribe, at
denne situation var overgået hende. Hun
havde en uddannelse som ingeniør, og selv
150 om hun ikke havde arbejde i Ukraine, så hun
sig selv som en stærk kvinde. Men i huset var
hun underlagt andres ønsker og kunne ikke
være stærk.

Efter tre måneder tog sønnen hende med ind
155 til byen, hvor hun skulle lave mad til en fest,
han holdt for fem mænd og tre kvinder. De
drak meget, og Oksana opvartede dem hele
aftenen.

Sent på aftenen trak sønnen hende med ind
160 på et værelse. Han var fuld, og hun var klar

over, at han ville have sex med hende.

Hun nægtede, men han var for stærk. Hun
var bange og følte sig hjælpeløs, så hun
føjede ham.

165 Oksana græd. Sønnen faldt i søvn, da
han var færdig, og hun vristede sig fri. Gik
ud på gangen, hvor hun mødte en af de
mandlige gæster, der ikke var så fuld og
den eneste, der var vågen. Hun bad ham
170 om hjælp med de gloser, hun kunne. Han
forstod og indvilligede i at hjælpe hende.
Han kiggede i kommoder og skuffer og
fandt til sidst hendes pas i sønnens taske
og gav det til Oksana.

175 Klokken var cirka fire om morgenen.
Manden spurgte, om hun havde nogle
penge. Det havde hun ikke, så han gav
hende 50 euro og sagde, at hun skulle
stikke af.

180 Et par timer senere nåede hun til en
kirke, hvor hun vidste fra sin svigerinde,
at ukrainske gæstearbejdere plejede at
mødes. Hun satte sig i kirken, græd og
bad. Bad om, at Gud ville hjælpe hende til
185 at skaffe penge, så hun kunne rejse hjem.

En nonne kom og spurgte, om hun var
sulten. Oksana svarede ja og blev vist ned
i kælderen til en varmetue, hvor hun fik
morgenmad.

190 Det var søndag, og om søndagen kom
mange ukrainere til kirken for at gå til
gudstjeneste. Hun talte med flere af dem

og fortalte, at hun var blevet solgt og netop
var flygtet, men at hun ingen penge havde til
195 at komme hjem. Hun havde altid klaret sig
selv, men nu måtte hun bede om hjælp. Det
var ydmygende for hende, men der blev
samlet sammen, og efter nogle dage havde
hun penge nok til en billet hjem. Hun ville
200 ikke blive i dette land.

Få dage senere sad Oksana i en bus på vej
tilbage til Ukraine.

Stadig bange

205 Efter tre og en halv måned var hun hjemme i
Ukraine igen. Tilbage til en gæld, som hun
stadig arbejder på at betale. Men hendes job
som rengøringshjælp og som avisbud giver
hende højst 900 kroner om måneden, så det
210 tager tid.

Først ville hun ikke fortælle nogen om sine
oplevelser. Hun ønskede ikke, at andre skulle
vide, hvor slemt det var gået hende i Italien,
selv om hendes nærmeste kunne se, at hun

215 kom hjem uden penge.

Senere hørte hun om et center, der hjalp
ofre for menneskehandel og kontaktede dem.
Det hjalp at vide at der var andre, der havde
oplevet det samme, og hun har blandt andet

220 fået psykologhjælp af centret.

Oksana er i dag 54 år gammel. Hun har sort
kort hår og har en brun hat på i fløjl med en
sløje i højre side. Hendes negle er
bronzefarvede.

225 Selv om hun egentlig gerne vil, er hun
ikke gået til politiet. Hun stoler ikke på
systemet og er bange for, at bagmændene
vil få noget at vide og skade hende eller
hendes familie. Selv om det er svært,
230 prøver hun i dag at lægge oplevelserne
bag sig. Det er kun de ansatte på centeret
og hendes nærmeste familie, der kender
sandheden.

- Jeg er en optimistisk person og
235 forsøger at kigge fremad. Jeg har ikke så
meget vrede tilbage mod den gamle mand.
Han var måske lidt senil og var nok ikke
helt klar over, hvad der egentlig var
foregået. Men sønnen købte mig og
240 spekulerede i at udnytte mig. Jeg forstår
ikke, hvordan han kunne gøre det. Det gør
jeg virkelig ikke. Jeg følte mig værdiløs
som person og var bare en brugsgenstand.
Jeg var ikke et rigtigt menneske, siger
245 Oksana.

Oksana Kovalchuk er et opdigtet navn.

Hendes rigtige navn er redaktionen bekendt.